

[Oluf Pedersen.]

Husly og gode Naboer, intet har vi af os selv, alting af Regeringens Naade. Saadan skal det hele se ud. Men Billedet er helt forkert, det hører ikke hjemme eller burde i alt Fald ikke høre hjemme i en demokratisk Retsstat. Jeg synes ikke om Ideen med Eksporttilskud; den stammer fra de totalitære Stater, og det er jo slet ikke nødvendigt.

Vor Regering har før Krigen ført en yderst slet Handelspolitik, der ikke alene forringede vor Andel i Verdenshandelen, men bandt vor Handel, saa vi blev for stærkt afhængige, endog som Stat. Det var til vort Samfunds Skade, og nu ser det ud til, at det kan blive til vor Ulykke, hvis der ikke passes paa og vi bliver gjort alt for afhængige. Jeg advarer!

De, der er Modtagere af danske Landbrugsprodukter, bør ganske naturligt betale dem — herom burde vi dog alle kunne være enige. Men kan det saa forsvares først at købe Foder med Tilskud og derefter eksportere det producerede med Statstilskud? Naturligvis er en ikke lønnende Produktion ikke forsvarlig, og Talen om at give Eksporttilskud med det Formaal at øge Produktionen er vi da ogsaa nu færdige med. Regeringen har her ændret Opfattelse, men det er dyrt for det danske Samfund, at det er sket saa sent. Og Køb med Tilskud for at sælge med Tilskud, det bliver ikke bedre, naar man oven i Købet fordyrer Varene kunstigt for vore egne herhjemme.

Det Billede, man derefter danner sig af dansk Landbrugsproduktions Betydning, bliver ganske forkert; thi til Trods for alle de problematiske Tilskud vil dansk Landbrug efter Gennemførelsen af dette Lovforslag lige fuldt og maaske endda i højere Grad end tidligere være forurettet, og man kan ikke bøde paa denne storstilede uretfærdige Behandling af dansk Landbrug ad den her angivne Vej. Det er beklageligt, hvis virkelig alle de privilegerede Partier og Landbrugets egne Organisationer ikke kan se dette. Thi hvordan skal vi da faa det ændret?

Naar jeg hører det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen som Ordfører for de Radikale takke Regeringen for dette Lovforslag, saa mindes jeg den Tid, da det ærede Medlem rejste Landet rundt. Jeg hørte ham da tale som Tilhænger af den Køgeresolution, der betydte, hvor urimeligt det var at bygge dansk Landbrug op paa Statstilskud. Ja, man bliver sørgmunter, naar man derefter skal høre en Tale som den, det ærede Medlem holdt her i Dag, og det

gør ikke Sagen bedre, at det ærede Medlem saa sent som i Gaar endog stemte for ikke at opkræve den lovhjemlede Grundskyld. Ogsaa dette er fuldkommen i Strid med den Køgeresolution, som han i sin Tid var Tilhænger af.

Ud fra vor rent principielle Opfattelse, forenet med, hvad der er sund offentlig Økonomi, maa vi vende os mod dette Tilskud og ogsaa mod alle andre uberettigede offentlige Udgifter. Jeg har ikke megen Tro til, at man skaber Beskæftigelse gennem Skatter og Varefordyrelse; der skal sættes ind med helt andre Midler. Det er ikke Tilskud, men Retfærdighed, der skal til, og skal Ret øves, saa maa alle de uberettigede Byrder paa Arbejde og Forbrug afskaffes. Det er noget, der er Forslag i.

Jeg har hørt Talen om, at Landbruget ikke kan klare sig uden dette Lovforslags Gennemførelse, men den Tale er falsk. Vel er det rigtigt, at Landbruget er ude for strenge Vilkaar, men disse Vilkaar bliver ikke blidere, fordi man gennemfører en Lovgivning som den, der her er Tale om. Man behøver blot at betænke, at det her drejer sig om 36 Mill. Kr. i Statstilskud til Eksporten, og at vi for faa Dage siden gennemførte en forøget Told paa 24 Mill. Kr. Det har ikke været beregnet, hvordan denne vil virke, men fra gammel Tid ved man, at det betyder cirka det dobbelte i Toldbeskyttelse; og det vil sige, at alene den forøgede Told betyder, at der paa dansk Landbrug bliver overvæltet en Varefordyrelse, der er lige saa stor som det Beløb, der her er Tale om at give dansk Landbrug i Tilskud. Hele det Beløb, man her rutter med, og som man kalder Hjælp og Tilskud til Landbruget, forsvinder fuldkommen alene ved Varefordyrelsen foraarsaget ved den Lov, man gennemførte forleden Dag for at blive i Stand til at skaffe Penge til dette Tilskud!

Jeg synes, dette er ganske urimeligt. Den, som stemmer for et Lovforslag som det foreliggende i Tro til, at saa er der øvet Ret mod alle, vil blive dybt skuffet. Vi for vort Vedkommende kan ikke medvirke til dets Vedtagelse lige saa lidt som til Forlængelsen af Smørordningen.

Aksel Larsen: Jeg forstaar, efter hvad der senest er passeret, at det er de fire høje kontraherende Partier meget ubehageligt, at der føres noget, der blot kan minde om en Realitetsforhandling, ved denne Sags Behandling i det høje Folketing. Jeg forstaar, at man helst saa Debatten her indskrænket til det Spilfægteri, der nu engang skal til mellem de fire enige store Partier, og hvor-